Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26233
Copyright: Admont, Benediktinerstift

spem. et videt q̃ nõ. Vnde in phis. in principio de aia. q̃ omnio et penitus difficillimoꝝ est accipere aliquã fidem de aia. Vnde aliq̃ ꝯ̃ potest sine vitus deficit ea ea difficilioꝝ. Facilius ꝯ est q̃ntũ ad aiẽ vitutẽ cognitiuã aliq̃ apprehendẽ fide q̃m ꝯ̃ ea q̃ ps. q̃ fides exigit simplicẽ assensũ melius quã est volutarius. Bõ ꝯ̃ hꝫ ise. Vnde argumẽtacõis p q̃m mens cognitur ad assentiendũ sine velut sui nolut. g̃ si difficillimoꝝ est accipere fidem de aia in possibilitãte q̃dam est accipere aliq̃ cognitionem p. rem sui p spem ꝓpam de ipa. ¶ Ad ꝯsequencie hui pu. q. dicẽ. phis. ij. Rethorte q̃ difficillimo. Que est illd q̃ est impossibile. g̃ si difficillimoꝝ est aliq̃ de aia credẽ p. ꝯs impossibile est aliq̃ de aia scire. l. intelligẽ. et Ita videtur q̃ aia in hac vita nequaq̃ possit cognoscere sui intelligẽ se ipam. ¶ Credẽ ni videtur. q̃ nec anglos in hac vita possit videẽ sui intelligere q̃ sit angls. Vnde eiusdem phis. ij. de aia. q̃ nuch attingit animã intelligere sine fantasmate sicẽ ꝯ̃ separate. i. sicẽ insensibiles corporales quales sunt angli nõ hꝫ sicẽ fantasmata in imaginacẽ l. fantasia cui nõ sunt sicẽ materiales. g̃ nõ attingis eos apprehendi l. intelligi ab aia. ¶ Sili videẽ q̃ impossibile sit animã videẽ sui cognoscẽ dei in hac vita p cẽnciã. Vna si aia humana deficẽ in hac vita ea apprehensionẽ et cognitionem finitoꝝ. g̃ in illo factus ea apprehensionem infiniti. l. infinitoꝝ. Sicẽ ꝯ̃ intellectuales ut angli et aia sunt de nũo finitoꝝ. que ut d̃ ambꝯ. ij. lib. de spũ. et. Omnis scia cãta sine cẽncie et virtus eius finitus et finibus ꝯtinet. g̃ si aia humana deficit in hac vita ea apprehensionem sui ipius et angloꝝ q̃ d̃ cẽncie et virtutis finite nullo modo deficit ea apprehensionem ipius dei cui cẽnciã et virtus infinita. q̃ Immelius pat in melius filius. in melius et sicẽ ꝯs. Job. xi. Excelsior celo est et profundior infno et quid cognosces eis. ¶ Iste igitur videtur p hac pte sufficiat ad pleno ad abundãtiã pseruendũ hui manifẽ et colendũ fatuidũ legentib̃. q̃ melius forte et planius declarabit hꝫ materia in ipaꝝ rõnũ solutionib̃. Vtrũ possit sui aiam in hac vita videẽ se ipam et anglos. xxxvij.

Sciend q̃ q̃ea ultimam matiam videlicet vtrũ sit possibile aiam in hac vita cognoscẽ l. videẽ se ipam p spem ꝓpam et pueniẽ eius ad cognoscẽ l. visione intelligẽciaꝝ sedũ phos sui angloꝝ sedũ sacra scriptura et Theologos. et vltio ad visionem ipius dei p sua cẽnciã distinguendũ est vtrũ ista questio sit de possibilitãte hꝫ modi cognitionis aiẽ p natura. pcise absq̃ adiuto sti l. de possibilitãte p gratiam adiuuantẽ et eleuantẽ aiam ad hꝫ modi visionis et cognitionis potẽciã. ¶ Si querit de possibilitãte huius cognitionis sui et emplacõis aiẽ p sua natam pcise. Dicend q̃ ea hꝫ gnẽ et in summa est duplex. posicio. Vna q̃ dicit q̃ aia p natura pcise neq̃q̃ potest in hac vita pueniẽ ad cognoscendũ et videndũ se ipam. l. intelligẽciã angli causã p spem ꝓpam. Cui rõ videtur esse. q. cũ in omnibus quaq̃ re ista tria se iuuẽ et sequantur videlicet cẽncia virtus et opus. Ipsi hꝫ omnium rei esse sequitur suum pse secũdũ modũ ipius esse et ipsum pse sequitur suum agẽ. sedũ modũ et mensurã ipius posse. Vnde sicut nuch potest agendo tãtũdem sui pse quanuch agit vltr̃ q̃m pot. Ita et nulla potentia l. virtus agendi tãtũdem sui cẽnciã et modum sui esse. ¶ Cui g̃ in aia humana adtendat duplex esse videlicet sui esse quietũ et esse separatũ quod est sui esse primo et ꝯ̃ separata fuit a corpe p̃ hoc d̃ potest cognoscendi l. intelligendi distinguitur in aia si pō fantastica l. id est q̃ hꝫ potest nõ sunt fantastica sz absoluta sedũ illõ esse q̃ hꝫ exist corp̃ + i corpe. r